Εἰς τὴν θέσιν «Χρυσὴ Ἀκτὴ» προχωροῦν αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τῆς λαϊκῆς πλάζ τῶν Πατρῶν. Ἀπὸ τὸ θέρος τοῦ 1963, οἱ Πατρινοὶ θὰ κολυμβοῦν εἰς πολιτισμένον περιβάλλον καὶ συγχρόνως ἡ πόλις θὰ ἀποκτήσῃ ἕνα νέον ἀξιόλογον τουριστικὸν ἔργον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ πεζοὶ ὀφείλουν νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς ὁδηγίας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τμήματος Τροχαίας καὶ νὰ κινοῦνται ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, ἰδίως εἰς τὰ πολυσύχναστα σημεῖα τῆς πόλεως. Αὐτὸ σημαίνει πολιτισμὸς καὶ παραλλήλως ἀποφυγὴ κάθε κινδύνου ἀπὸ τροχαῖα δυστυχήματα.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΜΙΑ ΠΙΚΡΟΧΟΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ...ΓΚΑΦΑ

Βρισκόμαστε στὰ 1892.

Στὴν Πάτρα παίζει ὁ θίασος Ἀρνιωτάκη, μὲ πρωταγωνίστρια τὴν δεκαεπταέτιδα Αἰκατερίνην Βερώνη, τὴ μητέρα τῶν σημερινῶν καλλιτέχνιδων Σοφίας καὶ Καίτης Βερώνη. Τὴν Αἰκατερίνη Βερώνη, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, ἦσαν οἱ κορυφαῖες Ἑλληνίδες καλλιτέχνιδες τῆς ἐποχῆς τους.

Ἀλλά, σὰν κορυφαῖες, ἦσαν καὶ μεταξύ τους ἀντίπαλες!... Μέχρι σημείου νὰ χωρισθοῦν οἱ τότε Πανέλληνες θεατρόφιλοι, σὲ Παρασκευοπουλιστὰς καὶ Βερωνιστάς. Καὶ νὰ ξεζεύουν τ' ἄλογα ἀπὸ τὶς ἄμαξες, γιὰ νὰ σέρνουν οἱ θαυμαστές τους τὴν Παρασκευοπούλου καὶ τὴ Βερώνη. Ὅπως κατόπιν χωρίσθηκαν σὲ θεατρικὰ κόμματα μὲ τὴν μακαρίτισσα Κοτοπούλη καὶ τὴν ἀγέραστη καὶ μεγάλη Κυβέλη. Κι' ὅπως ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια σὰ θέροι Ρωμηοὶ βγάζουμε τὰ ματάκια μας καὶ μᾶς ἀρέσει ὁ διχασμός!...

Ἀλλὰ δὲν εἶναι θέμα τοῦ σημερινοῦ μας ἡ Ρωμέϊκη κακομοιριά!...

☆

Σᾶς λέγαμε, λοιπόν, ὅτι στὴ Πάτρα στὰ 1892 θριάμβευε ἡ Αἰκατερίνη Βερώνη, ὡς πρωταγωνίστρια τοῦ θιάσου Ἀρνιωτάκη, κ' ἡ φήμη τῶν θριάμβων της ἀπὸ τὸν Πατρινὸ Τύπο καὶ τοὺς ἀνταποκριτὲς ἔφθανε καθημερινὰ καὶ κατατάραζε τοὺς Παρασκευοπουλιστὲς στὴν Ἀθήνα.

Ἀκόμα καὶ τετράστηλο στὴ πρώτη σελίδα τῆς «Ἐφημερίδος» του ἀφιέρωσε ὁ ἀείμνηστος Κορομηλᾶς σὰ φανατικὸς θαυμαστὴς τῆς Βερώνη, γιὰ τοὺς θριάμβους της εἰς τὴν Πάτρα. Γεγονός, γιὰ τὸ ὁποῖο καταταράχθηκαν οἱ θαυμαστὲς πρωτευουσιάνοι δημοσιογράφοι τῆς Παρασκευοπούλου καὶ συγκαλέσανε... μυστικοσυμβούλιο. Στὸ ὁποῖο πήρανε τὴν ἀπόφαση νὰ κατέβη ἀμέσως στὴ Πάτρα ὁ πιὸ πικρόχολος καὶ καθημερινὰ νὰ στέλνη στὶς Παρασκευοπουλικὲς ἐφημερίδες ἀνταποκρίσεις μὲ τὶς πιὸ δυσμενεῖς κριτικές, γιὰ τὴν ἀχώνευτή τους Βερώνη.

Ἀλλὰ τὰ «πάντα πρὸ τοῦ τάφου σιγῶσιν» κι' ὁ πιὸ πικρόχολος μακαρίτης συνάδελφος ἤτανε τότε σὲ νεαρὰ ἡλικία. Ἂς ἀποσιωπήσουμε δὲ τ' ὄνομά του, διότι ἀργότερα διάπρεψε στὴν Ἑλληνικὴ δημοσιογραφία. Κι' ἂς περιορισθοῦμε στὴν ἀφήγηση τῆς ἀφθαστης καὶ πικρόχολης δημοσιογραφικῆς... γκάφας του.

☆

Φθάνει Σάββατο εἰς τὴν Πάτρα καὶ βλέπει στὰ κολλημένα στοὺς τοίχους προγράμματα, ὅτι τὴν ἑπόμενη ὁ θίασος Ἀρνιωτάκη θὰ ἔπαιζε τὴν «Κυρία μὲ τὰς Καμελίας» μὲ τὴν Βερώνη. Κι' ὁ ἀθεόφοβος, τρέχει ἀμέσως καὶ κλείνεται στὸ ξενοδοχεῖο του καὶ βουτώντας τὴ πέννα του σὲ χολὴ καὶ σὲ δηλητήριο, γράφει γιὰ τὴν παράσταση τῆς... ἑπομένης, τὴν πιὸ φαρμακερὴ κριτικὴ ποὺ γράφτηκε ὧς τὰ σήμερα γιὰ Ἑλληνίδα ἠθοποιό. Προσθέτοντας, πὼς τὸ κοινὸν τῶν Πατρῶν γιουχάϊσε τὴν Βερώνη σὰν «Κυρία μὲ τὰς Καμελίας» κι' ἀντὶ νὰ κλαίη, γελοῦσε!...

Καὶ μὲ ἥσυχη συνείδηση ξεπορτίζει, ταχυδρομεῖ τὴν ἀνταπόκρισή του εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ βγαίνει γιὰ τσάρκα στοὺς δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες τῆς ὥμορφης τῆς Πελοποννήσου πρωτεύουσας. Ὅμως ἕνα λαϊκὸ σοφὸ γνωμικό μας λέει, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπάει τὸν κλέφτη, ἀλλὰ καὶ τὸν νοικοκύρη.

☆

Κι' ὁ νοικοκύρης Ἀρνιωτάκης, σὰ νὰ ἤτανε μέντιουμ καὶ νὰ προαισθάνθηκε τὴν πικρόχολη κριτικὴ ποὺ ταχυδρομήθηκε γιὰ τὴ πρωταγωνίστρια τοῦ θιάσου του, ἀλλάζει τὸ Σαββατόβραδο ἔργο γιὰ τὴν ἑπόμενη. Κι' ἀντὶ νὰ παρουσιάση τὴν Κυριακὴ τὴν «Κυρία μὲ τὰς Καμελίας», παίζει τὴν «Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ».

Φανταστῆτε ποιὸς θόρυβος πανελλήνια ξεσηκώθηκε ἀπὸ τοὺς Βερωνιστὰς δημοσιογράφους γιὰ τὴν ἀτιμία ἐναντίον τοῦ ἰνδάλματός των. Κι' οὔτε ψύλλος δὲν θὰ ἤθελα νὰ εἴμουνα στοὺς κόρφους τοῦ μακαρίτη γκαφατζῆ συναδέλφου, τὸν ὁποῖον ἀκόμα καὶ οἱ Παρασκευοπουλικὲς ἐφημερίδες παραλάβανε καὶ τὸν ξετίναξαν.

Οἱ Πατρινοὶ φανατίσθηκαν πιὸ πολὺ γιὰ τὴν καταδιωκόμενη ἄτιμα πρωταγωνίστρια καὶ κάθε βράδυ τὴν ἀποθέωναν καὶ φόρτωναν τὴ σκηνὴ μὲ φορτώματα λουλουδιῶν, οἱ δὲ τότε φανατικοὶ διακεκριμένοι Πατρινοὶ Ρούφος, Πετραλιᾶς, Μπουκαούρης καὶ ἄλλοι ἔρριχναν ἐπὶ σκηνῆς ἀκόμα καὶ χοῦφτες χρυσᾶ κι' ἀσημένια νομίσματα.

Ὅσο γιὰ τὸν γκαφατζῆ συνάδελφο, πῆρε καταντροπιασμένος τὴν ἄγουσα γιὰ τὴ... βάση του κι' ἐπὶ μῆνες ἐξαφανίσθηκε ἡ ὑπογραφή του ἀπὸ τὶς στῆλες τῶν ἐφημερίδων στὶς ὁποῖες συνεργαζότανε. Ἐνῷ σήμερα πολλοὶ διαπράττουνε μεγαλύτερες γκάφες καὶ γράφουνε πιὸ πολὺ δηλητηριασμένα ἄρθρα, δικάζονται καὶ καταδικάζονται καὶ δὲν ντρέπονται γιὰ τὴ... ντροπή τους!...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Ἀργοστόλι

Ἐγεννήθη μία καινούργια βιομηχανία

Τὰ ἕτοιμα λυόμενα σπίτια εἶναι τῆς μόδας εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ἤρχισε αὐτόματος μαζικὴ παραγωγὴ

Τὸ ἥμισυ τῶν οἰκημάτων εἰς Ἡνωμ. Πολιτείας θὰ ἀποτελῆται τὸ 1975 ἀπὸ ἑτοίμους οἰκίας. – Ποικιλία μοντέλλων εἰς χαμηλὰς τιμὰς καὶ παράδοσις ἐπὶ τόπου.– Οἰκονομία εἰς χρῆμα καὶ «καλὴ δουλειὰ» ἀπὸ ἐξέχοντας ἀρχιτέκτονας

ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΟΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΔΟΡΥΦΟΡΟΥΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ('Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἡ μία εἰς τὰς 6 ἀνεγειρομένας κατοικίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατασκευάζεται εἰς ἐργοστάσιον μαζικῆς παραγωγῆς μὲ ὄργανα ἀκριβείας καὶ φορτώνεται εἰς τὸν τόπον τοποθετήσεως μέσω τοῦ τοπικοῦ ἀντιπροσώπου. Ἐκτὸς τούτου τὸ ἕνα τρίτον περίπου τῶν ὑπολοίπων πέντε κατοικιῶν ἔχουν προκατασκευασμένα μέρη ὅπως ὀροφὴ καὶ τοιχώματα. Τὸ 1961 οἱ ἀγορασταὶ οἰκιῶν ἀγόρασαν 140.000 προκατασκευασμένας κατοικίας ἀξίας 2,3 δισεκατομμυρίων δολλαρίων δηλαδὴ μέσος ὅρος οἰκίας 16.000 δολλάρια.

Ἡ τιμὴ διαφέρει κατὰ τύπον, ποικιλίαν καὶ διαφοροποίησιν. Εἰς τὴν πρώτη κλίμακα τῶν 8.000—13.000 δολλ. τὰ σχέδια εἶναι σχεδὸν τὰ αὐτὰ — τυποποιημέναι τετραγωνικοῦ σχήματος οἰκίαι. Ἡ μέση κλίμαξ τῶν 13.000—18.000 δολλ. μολονότι ὁμοιάζει εἰς τὰς ἀναλογίας δύναται νὰ διαρρυθμισθῆ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πελάτου καὶ ἔπεται ὁ πολυτελὴς τύπος — μὲ τρία ἢ τέσσερα ὑπνοδωμάτια δύο ἢ τρία λουτρά. Ἀρχίζει ἀπὸ 18.000 δολλάρια καὶ φθάνει εἰς ποσὸν ἀνάλογον μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πελάτου.

Τὸ πλεῖστον τῶν προκατασκευασμένων ἢ «ἑτοίμων» κατοικιῶν ἀγοράζεται ἀπὸ πιχειρηματίαν οἰκοδομῶν — ἐργολάβον — ὁ ὁποῖος τὰ προμηθεύεται ἀπὸ τὸν κατασκευαστήν, καὶ τὰ ἀνεγείρει εἰς ἰδικόν του οἰκόπεδον καὶ τὰ πωλεῖ εἰς τὸν ἀγοραστήν. Τὰ μέρη τῆς οἰκίας τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν ταύτην τὴν οἰκοδομὴν ἔρχονται συσκευασμένα ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον κατασκευῆς του, ἐνῶ τὰ συμπληρώματα, ἔπιπλα, θερμοσίφωνες, ἠλεκτρικὰ εἴδη, ἀγοράζονται χωριστὰ ἀπὸ τὸν ἐπιχειρηματίαν καὶ ἐγκαθίστανται ἐξόδοις του. Αἱ δαπάναι αὐταὶ σὺν τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου προστίθενται καὶ ἀποτελοῦν τὴν τελικὴν τιμὴν πωλήσεως.

Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἄλλαι περιπτώσεις ὅπου ὁ ἀγοράζων συμφωνεῖ μὲ τὸν ἐπιχειρηματίαν νὰ παραχωρήσῃ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τὸ ἰδικόν του οἰκόπεδον ὁπότε ἡ τιμὴ μειοῦται καὶ ἐκτὸς τοῦ οἰκοπέδου ὁ πελάτης δύναται νὰ προσφέρῃ καὶ τὴν ἰδικήν του ἐργασίαν συμπληρώσεως ἢ νὰ ἀναθέσῃ τὴν τμηματικὴν ἐκτέλεσιν εἰς ἐργολάβους.

Αἱ ἕτοιμοι οἰκοδομαὶ συμφέρουν πολλούς. Τοὺς κτίζοντας διότι ἔχουν μεγαλύτερον κέρδος καὶ ὀλιγώτερον κίνδυνον διότι ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των τὴν τεχνικήν, ἐμπορικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἑταιριῶν κατασκευῆς. Τοὺς ἐπενδύοντας κεφάλαια, διότι ἔχουν ὀλιγωτέρους κινδύνους καὶ περισσοτέραν ἀπόδοσιν τῶν κεφαλαίων των. Τοὺς ἀγοραστάς, διότι δὲν ἔχδυν παρὰ νὰ ἐπιλέξουν μεταξὺ πλήθους σχεδίων τῶν καλλιτέρων ἀρχιτεκτόνων τῆς χώρας, καὶ διότι γνωρίζουν τί ἀγοράζουν καὶ τί πληρώνουν.

Πότε ἀνεπτύχθη ἡ τάσις αὐτή; Διατί; Καὶ ποῦ θὰ ὁδηγήσ; Πρὸ 70ετίας ἕνας ξυλουργὸς τῆς Νιοὺ Ὕνγκλαντ ἔκαμε τὴν ἀρχὴν ἀλλὰ ἡ προκατασκευασμένη κατοικία ἄρχισεν νὰ ἐμφανίζεται μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου. Τότε ὑπῆρχεν κρίσις στέγης διὰ τοὺς ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὰ μέτωπα καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνωστίζοντο εἰς διαμερίσματα ἢ οἰκίας φίλων καὶ συγγενῶν. Ἡ Κυβέρνησις διεκήρυξεν τὴν ἀνάγκην ἀνεγέρσεως κατοικιῶν μὲ σύντομον καὶ εὐθηνὸν τρόπον. Οἱ κατασκευασταὶ ἀνταπεκρίθησαν καὶ αἱ πλεῖσται τῶν οἰκιῶν τούτων ἦσαν εὐθηναὶ καὶ μικραὶ ἀλλὰ λόγω τῆς ταχύτητος κατασκευῆς ἦσαν ὁμοιόμορφαι καὶ δὲν ἔχαιρον μεγάλης ἐκτιμήσεως. Κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη ἐσημειώθη πτῶσις πωλήσεων καὶ τὸ 1958 μόνον τὸ 6% τῶν ἀνεγειρομένων κατοικιῶν ἦσαν προκατασκευασμέναι. Τότε ἄρχισε στροφὴ τῆς καταστάσεως. Οἱ κατασκευασταὶ «ἐτέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον». Προσελήφθησαν ἐξέχοντες ἀρχιτέκτονες καὶ ἐντελῶς σύγχρονα μηχανήματα ἐμείωσαν τὸ κόστος. Ταυτοχρόνως ἄρχισεν ἐκστρατεία πειθοῦς τῶν πελατῶν ὅτι αἱ «ἕτοιμοι» οἰκίαι εἶναι ἐξ ἴσου καλαὶ μὲ τὰς συνήθεις καὶ ὁ δείκτης πωλήσεων ἄρχισεν νὰ ἀνέρχεται καὶ τὸ 1961 τὸ 15% τῶν κατοικιῶν ἦσαν προκατασκευασμέναι. Οἱ εἰδικοὶ προβλέπουν ἐτησίαν ἄνοδον 2% καὶ λέγουν ὅτι τὸ 1975 τὸ ἥμισυ τῶν ὅλων κατοικιῶν θὰ εἶναι ἕτοιμοι. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν κατοικίαν οἱ κατασκευασταὶ προσφέρουν τὰς κάτωθι ὑπηρεσίας:

Οἰκοπεδικὰ σχέδια: Ἐξετάζεται ὁ κατάλληλος τόπος. Καθορίζεται ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου βάσει τῶν μέσων μεταφορᾶς, τῶν σχολείων, τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΝΙΚΟΣ ΧΑΓΕΡ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

(Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΩΝ ΠΟΝΕΜΕΝΩΝ)

ΤΟΥ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Σήμερα θὰ μιλήσουμε γιὰ ἕναν ποιητή, ποὺ πέθανε στὶς 16 Ὀκτωβρίου τοῦ 1950 στὴν Ἀθήνα, σχεδὸν νέος, πενῆντα ἕνα χρόνων ἄνθρωπος, μόνος, ἀσυντρόφευτος, μὲ τὸ πικρὸ χαμόγελο τῆς ζωῆς στὰ χείλη του. Ἴσως νὰ μὴν εἶναι γνωστὸς στοὺς πολλούς, μιὰ κι' ἡ ζωή του δὲν εἶχε φανταχτερὴ προβολή, τὸ δὲ ἔργο του, γνήσια ποιητικό, δὲν ἔγινε τῶν πολλῶν τό χτῆμα καὶ γνώρισμα. Οἱ λέξεις, ποὺ ἀφιερώνονται στὸν ποιητὴ αὐτὴ τὴν ὥρα, παίρνουν τὴ θέση τοῦ μνημοσύνου φιλολογικοῦ, μιᾶς τιμῆς στὸν ἄνθρωπο τὸν ἁπλὸ καὶ γαλήνιο, ποὺ ἔγραψε καὶ πόνεσε γιὰ τοὺς ἁπλοῦς ἀνθρώπους, τ' ἄρρωστα παιδάκια, τὶς ὑπηρετριοῦλες, τὶς χαμένες ἀγάπες.

Μιλᾶμε γιὰ τὸν ποιητὴ Νίκο Χάγερ Μπουφίδη. Κάμποσο καιρό, μεταχειρίσθηκε φιλολογικὸ ψευδώνυμο ὡς Ἴσαντρος Ἄρης, μὰ δὲ τὸ διατήρησε γιὰ πολὺ καιρό. Ἔμεινε γνωστὸς σὰν Νίκος Χάγερ Μπουφίδης. Ἕνα ὄνομα παράξενο στὸ Ἑλληνικὸ λεξιλόγιο, ξενοπρόφερτο.

Γεννήθηκε ὁ Χάγερ Μπουφίδης στὴν Ἀθήνα στὰ 1899, μὰ μικρὸς ξενητεύθηκε πρώτα στὴ θερμὴ χώρα τοῦ Νείλου καὶ ὕστερα στὴ Γαλλία καὶ Ἐλβετία. Σπούδασε σὲ ξένες χῶρες καὶ μαθήτεψε σὲ ξένες σχολές. Γιὰ τοῦτο τὸ ἔργο του εἶναι διαποτισμένο ἀπὸ κοσμοπολίτικο, πανανθρώπιο πνεῦμα. Τὰ ποιήματά του δὲν ἔχουν περιωρισμένο κύκλο φωτός. Ἀνήκουν στὸν ἄνθρωπο, στὸν ὅποιο, τὸν ἄνθρωπο τοῦ πλανήτου μας, συνήθως τὸν πάσχοντα. Ἀνήκει ὁ Μπουφίδης στὴν σχολὴ τῶν ποιητῶν, ποὺ στὴ χώρα μας, τὴν ἀντιπροσώπευσαν ὁ Κώστας Καρυωτάκης, ὁ Μήτσος Παπανικολάου, ἡ Μαρία Πολυδούρη, ὁ Τέλλος Ἄγρας καὶ μερικοὶ ἄλλοι. Ποιητὲς τοῦ χαμηλοῦ τόνου, μακρυὰ ἀπὸ ἐπιφωνήματα καὶ ἀκροαματικοὺς θεατρινισμούς, μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἔμφαση καὶ ἔπαρση. Κελάδημα σπινό, γλυκό, ὅπως τοῦ λαβωμένου πουλιοῦ, τοῦ ἐρωτευμένου ἐφήβου, τοῦ μετανάστη στὴν κουπαστὴ τοῦ καραβιοῦ, ποὺ ψεύγει γιὰ τὰ ξένα πικρὰ χώματα.

Ὁ Νίκος Χάγερ Μπουφίδης ἐμφανίσθηκε πολὺ νέος μὲ ποιήματα ἢ διηγήματα. Θάρῳ δέκα ἕξη χρονῷ παιδὶ πρωτοδημοσίευσε δικό του ἔργο κι' ἀπὸ τότε ἀσταμάτητα, ἀδιάκοπα, πότε σὲ σκόρπια φύλλα καὶ ἄλλοτε σὲ συλλογές, ἔδινε τὴ πνευματική του τροφή, κάθε φορὰ βελτιωμένη, προσεγμένη καὶ ἀνανεωμένη. Βιβλία ὁλάκερα μᾶς ἔδωσε στὰ 1918, τὰ «Τραγούδια σὲ μοντέρνους σκοπούς», στὰ 1919 τὰ «Μοντέρνα», στὰ 1922 τὰ «Ἰωνικά», «Τρεῖς νύχτες ἡδονῆς», στὰ 27 καὶ στὰ 1946 τὰ «Παράλληλα». Κι' ἀπὸ θεατρικὰ ἔργα, γιατί ἀσχολεῖτο καὶ μὲ τὸ θέατρο ὁ Μπουφίδης, ἔγραψε στὰ 1928 τὴν «Παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς» καὶ τὸ «Δράμα τῆς κοκαΐνης». Μὰ τὸ περισσότερο ἔργο του, κυρίως σὲ διηγήματα, βρίσκεται σκόρπιο σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες ποὺ συνειργάσθη πάνω ἀπὸ τριάντα χρόνια. Ἂν καὶ σχεδὸν νέος, πενῆντα χρονῶ ποὺ πέθανε, τὸ ἔργο του φέρνει τὴ σφραγῖδα τῆς ὡριμότητας, εἶναι ἄρτιο καὶ δὲν ἀφίνει κενά, οὔτε προκαλεῖ ἐρωτήματα. Τὸ δέχεται ὁ μελετητής του ὁμαλά, τὸ παίρνει ἀκριβῶς σὰν ἕνα δημιούργημα τελειοποιημένο γιὰ σπουδή. Οἱ τύποι του, τὰ θέματά του, ἄνθρωποι βασανισμένοι, παιδιὰ χτυπημένα ἀπὸ τὴν τρυφερὴ ἡλικία τους ἀπὸ τὴ μοῖρα τὴν κακιά τους. Μέσα στὸ ἔργο του ξεχωρίζει ἕνα ποίημα, ποὺ τὸ ὀνομάζει «Παράκληση στὸ Θεὸ γιὰ ἕνα μικρὸ καμπούρη». Εἶναι ἡ πονεμένη ἱστοριούλα ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ, ποὺ καθισμένο στὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ, παντέρημο καὶ ἐγκαταλελειμμένο, τὸ ἄρρωστο, κυττάζει τὴ ζωή, τὴ χαρὰ νὰ περνᾶ, τὴν εὐτυχία νὰ φεύγη. Ἕνα χαρακτηριστικὸ ποίημα τοῦ Μπουφίδη, ἀποκαλυπτικὸ τῆς ψυχῆς του, τῶν ὀνείρων του, τῆς τραυματισμένης βρεφικῆς ἡλικίας του. Ἀξίζει τὸν «Μικρὸ καμπούρη» νὰ τὸν ἀναφέρουμε:

Δὲ φάνηκεν, ἀλήθεια (καὶ νυχτώ-
(νει...)
σὰν κάθε βράδι τέτιαν ὥρα, στὸ
μπαλκόνι,
δὲ φάνηκε ὁ ἀντικρυνὸς μικρός,
πούναι καμπούρης καὶ καχεχτι-
(κός.

Εἶν' τὰ παράθυρά του, ὡστόσο,
(φωτισμένα,
καὶ πίσω ἀπὸ τὰ τζάμια τὰ κλει-
(σμένα
περνοῦν ἀνήσυχες σκιές, μισο-
(σβησμένες,
—ἄχ, κάμε, Θεέ μου, νὰ μὴν εἶ-
(ναι δακρυσμένες...

Εἶν' τόσο ἤρεμος, Θεέ μου,
(τόσο ἁπλός,
κ' εἶν' ἡ ψυχή του τόσο πονεμένη
σὰ βγαίνει στὸ μπακόνι μοναχὸς

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Μία ἐπαναστατικὴ θεωρία

ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΜΕΤΕΩΡΙΤΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΠΛΑΝΗΤΑΣ

ΤΙ ΑΠΕΚΑΛΥΨΑΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Τὰ θραύσματα τῶν μετεωριτῶν περικλείουν βιολογικὴν ὕλην. Γεωλόγοι, ἀστρονόμοι καὶ χημικοὶ ἀσχολοῦνται τώρα μὲ τὴν ἐξυχνίασιν τοῦ μυστηρίου. Νωρὶς ἀκόμη διὰ τελικὰ συμπεράσματα

ΜΟΣΧΑ, Σεπτέμβριος. Δύο ἐπιστήμονες τοῦ Καζακστάν, ὁ Τσαρὰ Μπάϊρεφ καὶ ὁ Σαντὶκ Μαμένκωφ, ἐπέτυχαν ν' ἀνοίξουν ἕνα ἀκόμα δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἐξήγησι τοῦ προβλήματος γιὰ τὴν προέλευσι τῆς ζωῆς στὴν Γῆ.

Κι' οἱ δυό τους εἶναι γιατροί, ἀλλὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια τώρα μελετοῦν τὶς ἰδιότητες καὶ τὰ συστατικὰ τοῦ ὀζοκηρίτη — ἑνὸς ὀρυκτοῦ τῆς ὁμάδος τῶν πετρελαιοειδῶν. Τὰ κοιτάσματα αὐτῆς τῆς ὕλης, ποὺ ἀποκαλεῖται συνήθως καὶ «κηρὸς τῶν ὀρέων», εὑρίσκονται σὲ πολλὰ πετρώματα. Στὴν ἐμφάνισί του, ὁ ὀζοκηρίτης (ἀπὸ τὶς λέξεις: ὄζον καὶ κηρός), θυμίζει τὴν πίσσα καὶ χρησιμοποιεῖται ἤδη μὲ ἐπιτυχία, ἀπὸ παληά, γιὰ τὴν θεραπεία μερικῶν ἀσθενειῶν. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἰδιότητα τοῦ «κηροῦ τῶν ὀρέων» προεκάλεσε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δύο ἐπιστημόνων τοῦ Καζακστάν.

Ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ πειράματα σὲ ζῷα, ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ ὀζοκηρίτης ἐπιταχύνει, σὰν θεραπευτικὸ μέσον, τὴν ἀποκατάστασι τῶν κατεστραμμένων ἱστῶν, ἐπειδὴ περιέχει ἕνα τεράστιο ἀριθμὸ ἀπὸ βακτηρίδια. Ἀλλὰ τὰ πειράματα ἀπέδειξαν συνάμα, ὅτι αὐτοὶ οἱ μικροοργανισμοὶ ἀντέχουν στὶς ὑψηλὲς θερμοκρασίες καὶ διατηροῦν τὴν ζωτικότητά τους, ἀκόμα καὶ σὲ μιὰ θερμοκρασία 150 βαθμῶν.

Οἱ δύο ἐπιστήμονες, ὅμως, δὲν σταμάτησαν στὴν διαπίστωσι αὐτή, ἀλλὰ προχώρησαν πιὸ πέρα. Ξέροντας, ὅτι σὲ μιὰ εἰδικὴ κατηγορία μετεωριτῶν —τοὺς ἀποκαλουμένους «ἀνθρακοειδεῖς χονδρίτες» — ὑπάρχουν ἑνώσεις ἀπὸ ὑδατάνθρακες, ποὺ εἶναι ἀνάλογες μ' αὐτὲς ποὺ περιέχονται στὸν ὀζοκηρίτη, σχημάτισαν τὴν γνώμη, ὅτι παρόμοιοι μικροοργανισμοὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ στοὺς μετεωρίτες. Ἔτσι, τρίβοντας σὲ σκόνη τὴν μᾶζα ἑνὸς μετεωρίτη, τὴν ὑπέβαλαν σὲ μιὰ θερμοκρασία 150 βαθμῶν κι' ἔπειτα τὴν τοποθέτησαν σὲ «θρεπτικὸ» περιβάλλον. Μὲ ἔκπληξι παρατήρησαν τότε, μιὰ μᾶζα ἀπὸ κινούμενα βακτηρίδια.

Αὐτὸ τὸ πείραμα, τοὺς ὡδήγησε στὸ συμπέρασμα, ὅτι μέσα στὰ θραύσματα τῶν μετεωριτῶν, ποὺ πέφτουν στὴν Γῆ ἀπὸ τὸ Σύμπαν, ὑπάρχει βιολογικὴ ὕλη, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ καὶ τὴν προέλευσι τῆς ζωῆς στὸν πλανήτη μας.

Ἀναφερόμενος στὶς ἐνδιαφέρουσες αὐτὲς ἀνακαλύψεις τῶν ἐπιστημόνων τοῦ Τουρκεστάν, ὁ καθηγητὴς τῆς γεωχημείας Γεννάδιος Βντοβίκιν, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀνεύρεσις βακτηριδίων εἰς τοὺς μετεωρίτες συμπίπτει μὲ τὶς ἔρευνες τοῦ γεωχημικοῦ τοῦ Λένινγκραντ Μπ. Τιμοφέγιεφ, ποὺ ἀνέσυρε μέσα ἀπὸ μετεωρίτη ὀργανικὰ λείψανα, τὰ ὁποῖα μοιάζουν μὲ ἔμβρυα μερικῶν μονοκυτταρικῶν φυκιῶν.

Αὐτὲς οἱ ἁπλὲς ὀργανικὲς ἑνώσεις, ποὺ ἀνεκαλύφθησαν στοὺς μετεωρίτες, ἀποτελοῦν, ἀρά γε, ἐρωτᾶ ὁ καθηγητὴς Βντοβίκιν, προϊόντα τῆς ζωτικότητος κάποιων ὀργανισμῶν;

Ἀπαντώντας ὁ ἴδιος στὸν συλλογισμό το αὐτόν, ὁ Σοβιετικὸς ἐπιστήμων προσθέτει:

—Ἡ λύσις αὐτοῦ τοῦ αἰνίγματος θὰ μᾶς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ ἀποφασίσουμε γιὰ πολλὰ «γήϊνα» προβλήματα: γιὰ τὴν γένεσι τῆς ζωῆς στὸν πλανήτη μας, γιὰ τὴν προέλευσι τῶν φυσικῶν ἀερίων, τοῦ πετρελαίου κλπ. Ἡ ἐπιστήμη ξέρει περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες, κάτω ἀπὸ ὡρισμένες συνθῆκες, μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν πολλὲς ὀργανικὲς ἑνώσεις καὶ μὲ τὴν ἀόργανο σύνθεσι. Ἀπόδειξιν αὐτοῦ ἀποτελοῦν οἱ πετρελαιοειδεῖς ἑνώσεις στοὺς βασαλίτες, τοὺς γρανίτες καὶ σὲ ἄλλα πετρώματα. Γιὰ τὴν δυνατότητα τῆς μὴ βιολογικῆς προελεύσεως τῶν ὑδατανθράκων μᾶς ὁμιλοῦν καὶ μερικὲς ἔρευνες τῶν ἀστρονόμων, ποὺ ἀνεκάλυψαν τὸ φάσμα τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος μεθάνιο.

Κατὰ τὸν καθηγητὴ Βντοβίκιν, αὐτὸ μποροῦν νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσουν ἐπίσης καὶ τὰ τελευταῖα πειράματα τῶν ἐπιστημόνων, κατὰ τὰ ὁποῖα κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν μὲ χημικὰ μέσα τὴν παραγωγὴ συνθέτων ὀργανικῶν ἑνώσεων, ποὺ ἀποτελοῦν τὴ βασικὴ ὕλη τῶν λευκωμάτων τῶν μορίων.

—Κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος, προσθέτει ὁ Σοβιετικὸς ἐπιστήμων, κατώρθωσα, πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Κάτι θὰ πληροφορηθοῦμε καὶ θὰ μάθουμε...

ΑΣΤΑΚΟΣ: Ὁ ἐξωπλισμένος ἀλλὰ... δειλὸς ἱππότης τῶν θαλασσῶν

Πανοῦργος εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς τροφῆς του, εὔκολος ὅμως λεία διὰ τοὺς ψαράδες μας.- Πῶς ψαρεύεται, ποῖαι αἱ συνήθειαί του

Ἀστακὸ στὴν Ἑλλάδα λέμε τὸν «παλίνουρον». Δηλαδὴ τὸν ἀστακὸ ποὺ δὲν ἔχει δόντια. Οἱ ψαράδες τὸν λένε «λεχοῦσα». Ἔχει δέκα μονοδάκτυλα πόδια, τὸ καθένα μ' ἕνα καμψὸ νύχι, δυὸ μεγάλες ἀντέντες κα